

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

27 אוגוסט
2008

ת"ק 932-11-07 וייסמן נ' הדקה ה-90 בע"מ

רן וייסמן
אילונה לושוניצי

התובעים

נגד

הדקה ה-90 בע"מ

הנתבעים

נוכחים:

התובע בעצמו

מטעם הנתבעת: גב' שולמית וילנסקי

פסק דין

התובעים הגישו תביעתם כנגד הנתבעת, הדקה ה-90, לתשלום הפרש מחירים שנאלצו לשלם כפי שתואר להלן.

על פי כתב התביעה ביום 18.7.07 בוצעה הזמנה טלפונית אצל הנתבעת 1. ההזמנה בוצעה עבור תאריך 20.7.07, כלומר, פחות מ-72 שעות לפני הטיסה המיועדת. לטענת התובעים, המחיר הכולל של העסקה עמד על 974.2 דולר. על פי סעיף 4 לכתב התביעה, ההזמנה בוצעה בטל' אל מול נציג החברה, ובסיומה קיבלו אישור על ביצוע ההזמנה ועל סיומה הסופי. לענין זה אציין ואעיר, כי האסמכתה שצירף התובע לטענה זו – נספח 1 לתביעה, אינה מדברת בעד עצמה. מהאסמכתה ניתן ללמוד חד משמעית כי סטטוס ההזמנה הוא בגדר בקשה, להבדיל מסופי כפי שטען התובע. עוד יוער כי הגם שבהחלט ברור לי כי הטופס שצורף כנספח א' אינו הטופס המלא המתעד את ההזמנה, ניתן בהחלט ללמוד מהשורה התחתונה בנספח א', לאמור: "הערת לקוח: דרכונים בתוקף... מלון בגדר בקשה... הגעה לשדה 3 שעות לפני... ומשמע, שמעיון באותו טופס חלקי, ניתן גם ללמוד שהמלון היה בגדר **בקשה** ולא הזמנה סופית כפי שטענו.

לטענת התובעים, ביום למחרת 19.7.07, למעשה יום לפני הטיסה המיועדת, התקשר נציג שירות של הנתבעת והודיע ש"חלה טעות בתמחור העסקה", לאור זה נדרשו לשלם סכום גבוה יותר בכ-300 דולר. לטענת התובעים, הם סרבו, ביקשו לדבר עם אחראי, כעבור מס' שעות יצרו קשר טלפוני עם אחראי, שהבהיר להם שהעסקה הראשונית מבוטלת, ואפשר להם עסקה חלופית אחרת, במחיר גבוה יותר מהמחיר המקורי – 1156 דולר, אל מול מחיר ההזמנה המקורי – 974 דולר, ומכאן תביעתם להפרש – 182 דולר, בטענה שהפרש זה נגבה מהם תוך הטעיה ושירות שלא כדין, ולמעשה שלא בתום לב.

התובעים לא הביאו עמם עדים כפי שביקשו בדיון הראשון שהתנהל בין הצדדים מיום 18.5.08. הנתבעת בכתב הגנתה הבהירה וצירפה את ההעתק המלא של הטופס, שאמנם כולל את פרטי כרטיסי האשראי של התובעים, אלא שגם מבהיר כי העסקה היה בגדר בקשה בלבד, כל זאת לצד תנאי ההסכם – הסכם מודפס עליו התבקשו לחתום באינטרנט, שהרי מדובר בעסקה סמוכה מאוד למועד היציאה. בענין זה אבהיר ואדגיש – אין חולק כי העסקה סמוכה למועד היציאה בכ-48 שעות. אין גם חולק שהתובעים לא בחרו להתייצב בפני סוכן פיזית, ולחתום על מסמכי הזמנה כאלו או אחרים. העסקה באמצעות הטל' בשילוב אינטרנט היתה בחירתם של התובעים. לשון אחרת, אם כך בחרו וכאשר הופנו לחתום על חוזה אינטרנטי, אמורים היו לקרוא אותו בטרם חתמו, או לחילופין לא לחתום. ובענין זה, לא תישמע טענתם כי "רק עשו V" במקום לקרוא את ההסכם, מה גם שבתחתית ההסכם נרשם באותיות קידוש לבנה "הריני מאשר בחתימתי כי קראתי והבנתי את האמור לעיל", לאמור, כי אם אישרו התובעים וקראו והבינו, אישור כוזב, הרי אין להם אלא להלין על עצמם. התנאים הכלליים בפירוט מבצעים את אילוצי העסקה כפי שבחרו התובעים, עסקה ברגע האחרון, והכל בין היתר גם על פי אילוצי הנתבעת דכאן לאמור, הנתבעת מפעילה אמנם מוקד שירות מסביב לשעון, אלא שרוכשת את חבילות הנופש מספקים וחיבת לוודא כי חבילת הנופש שהיתה בגדר בקשה, היא ברת מימוש, שהרי אז הופכת לסופית ומקבלת מס' הזמנה אל מול הספק בעגה המקצועית PNR.

לאחר שחקרתי ובדקתי אל מול נציגת הנתבעת, נחה דעתי במקרה דנן ובהסתמך על נספח א' לכתב ההגנה, כי העסקה הראשונית היתה אל מול הספק השטיח המעופף. מחירו של ספק זה נמוך יותר ממחיר העסקה שיצאה לפועל – השניה אל מול קשרי תעופה. זה למעשה הפרש ששילמו התובעים נשוא תביעתם. אשר על כן, ובהתייחס למקרה שבפניי, נשוא התביעה, אני קובעת כי דין התביעה להדחות. ההזמנה הראשונית היתה בגדר בקשה, בקשה זו לא מולאה על ידי הנתבעת, הכל על פי תנאי ההסכם בינה לבין התובעים, ונוכח האילוצים אל מול הספק השטיח המעופף. נספח ב' לכתב התביעה מתעד למעשה הזמנה

אחרת שונה שניה במנין מתאריך אחר מספרה שונה, שמחירה גבוה יותר. אלא שהאילוץ או כיפוף המרפק כטענת התובעים לעסקה במחיר גבוה יותר במקרה דנן, לא היתה שלא כדין והיתה מתוך אילוצים אמיתיים בהם נוכחתי של הנתבעת, כלומר, בהעדר מקומות טיסה אצל הספק השטיח המעופף, אותרו מקומות טיסה יקרים במקצת מהקודמים אצל ספק אחר, קשרי תעופה. התוצאה היא שדוחה את התביעה. מחייבת את התובעים ביחד ולחוד לשלם לנתבעת את הסך של 800 ₪, הוצאותיה בגין שני ימי דיונים והתגוננות.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום מהיום.

כוכבה לוי 54678313/-

ניתנה והודעה היום כ"ו אב תשס"ח,

במעמד הנוכחים. 27/08/2008

כוכבה לוי, שופטת

הוקלד על ידי: הילה קכל
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה